

ZKUŠENOST I (7. 5. 1984)

KAZETA 1

STRANA A

...

V 16:50 PŘERUŠENO NAHRÁVÁNÍ

...

O „bezprostřední zkušenosti“ - až do konce strany... Knížka „Appeal to immediate experience“...

STRANA B

...

Cca 4:00-5:30: Míjíme jednak intencionální předmět, jednak skutečnost, která je jím modelována. Konkrétního athénské mládence jsme schopni mínit jen prostřednictvím konstruovaného modelu (ukazovali jsme si dřív). Intencionalita míří přes model ke skutečnosti samotné.

cca 6:20-6:45: Žijeme na sklonku toho pojmového myšlení (tj. ne jakéhokoli), které pracuje s intencionálními předměty jakožto neměnnými modely...

cca 7:00-7:45: Když chceme určit kaktus, máme tam intencionální předměty jako varieta, rasa, druh, čeleď...

cca 8:00: Sebelépe konstituovaný intencionální předmět ještě není žádnou skutečností; skutečnost si nesmíme vymýšlet; tohle je polemika proti celé dlouhé tradici začínající Parmenidem, který tvrdí, že myslet a myslet, že jest, je totéž.

...

Skutečnost se nám dává ve fenoménech, a fenomény nikdy nemají povahy atomárních dat, jako jsou počítky a podobně. Fenomén nám vždycky ukazuje věc vcelku. No a příště bychom si ukázali nikoli na tu fenomenologii, k tomu se dostaneme snad někdy později, ale ukážeme si, jak k tomu problému přistupoval Rádl, jak mělo být cílem dneska, ale protože byla jistá nejistota, alespoň v mé palici, tak jsem tam vsunul tohleto...

28:55 KONEC VÝKLADU A PŘESTÁVKA

Diskuse o nedanosti počítků... [Výčet účastníků: Jana Hejdánková, Aleš Havlíček, Markéta Němcová, Tomáš Vlasák - zdá se, že to mají být všichni...]

[Exkurs: Hejdánkova odpověď na vztah res cogitans a res extensa - zajímavá, pokračuje i na další stranu...]

KONEC KAZETY 1

KAZETA 2

STRANA A

...

Subjektální sféra jako filmové plátno, na kterém zůstává to, co jsme na něj promítli... Je to průmět, my jsme to tam vrhli - původně jako zcela praktický pokyn...

...

STRANA B

STRANA CHYBÍ (DISKUSE SKONČILA UŽ NA PŘEDCHOZÍ STRANĚ)

KONEC KAZETY 2